

Po skončení základnej vojenskej služby pôsobil som ako kaplán v Púchove v r. 1955 – 1956. Teraz už niekoľko rokov s manželkou žijeme ako dôchodcovia v Skalici. Mladosť v rozpomienkach sa spája so stareckou zošlosťou. Hľadám styčné body medzi týmito lokalitami. Jedným z najviditeľnejších je osobnosť veľikána dejín, učiteľa národov, Jána Ámosa Komenského. Zanechal hlboké stopy v Skalici i v Púchove. V oboch mestách sa tento pozoruhodný muž, pútnik a vyhnanec zdržal ako biskup Jednoty bratskej medzi svojimi a tieto návštevy sa stali pre obe mestá nezabudnuteľnými. Po prehratej bitke na Bielej hore Bratská jednota spolu s ostatnými protestantskými cirkvami stratila v Čechách a na Morave právo ďalšieho zotrvania v krajine. Bola postavená mimo zákon. Surovo prenasledovaná. Jej členovia, verné deti matky cirkvi Jednoty, hľadali útočisko v susedných krajinách, najmä v Poľsku a v Uhorsku, na území severného Slovenska, hraničiaceho s Moravou. Týchto utečencov, prenasledovaných pre náboženskú odlišnosť s totalitným rímskokatolicizmom vtedajšej doby, nazývame exulantami – vyhnancami.

Vyhnanci tvorili organizované spoločenstvo v Skalici i v Púchove pod ochranou vtedajších majiteľov daných územných teritórií, ktorí mali ekumenické cítenie, ba odhalili v týchto utečencoch hospodársky prínos, lebo mnohí boli vyspelí remeselníci. Členovia tejto kresťanskej komunity usadili sa na určenom mieste ako uzavreté spoločenstvo. Postavili si skromné drevené domky i dielne. V Púchove vytvorili dokonca ulicu, ktorá sa dodnes volá Moravskou. Ako remeselníci sa venovali najmä súkenníctvu. Boli vynikajúci tkáči. Ich výrobky konkurovali s holandskými súknami.

Ochrancom vyhnanecov bol Juraj Rákoci, sedmohradské knieža, ktorému patrili Púchov i Lednické panstvo. Bol spojencom so Švédmi a povstal proti Habsburgom reprezentujúcich katolicizmus. Exulanti mali svojský životný štýl. Celá komunita mala spoločnú kuchyňu, pekáreň, zásoby potravín a materiál v dielnach. Tiež školu, modlitebňu, ba i útulok pre nemocných a opustených. Správa tejto duchovnej obce bola zverená kazateľom a „kolégiu“ starších, skúseným členom Jednoty, ktorých si celé osadenstvo v určitých časových limitoch volilo.

Skalickí i púchovskí moravskí exulanti patrili pod najvyšší duchovný dozor biskupovi Jednoty bratskej, Jánovi Ámosovi Komenskému.

Prichádzame k Veľkonočnej nedeli...

Veľkonočná nedeľa
vzkriesenie – to je radosť.
Oslava Božej lásky, milosti a istoty pre časný, ale hlavne večný život. Zbavuje nás beznádeje, zúfalstva, dáva nám radosť a nádej žiť v spoločnosti Božej lásky. Všetko tu má svoj čas. Aj nám nastal čas – nový deň ktorý je dňom radosti, plesania, lebo Kristus premohol smrť. Vstal z mŕtvych!!! Apoštol Pavol v 1. Kor. 2, 9 hovorí: Ani oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, čo Boh pripravil tým, ktorí Ho milujú. Zoberme si to k srdcu! Pamätajme na to! Potom môžeme s radosťou spievať: „Nastal nám čas preradosný, kresťania plesajme...“

Čo by ste si priali k Veľkonočným sviatkom?

Prebudiť ľudí, pre ktorých je Kristus už dávno mŕtvy, ktorí nepochopili, že Kristus trpel aj za nich! Ktorí nepochopili, že je pre nás, ale aj pre nich nenahraditeľný a že Ho všetci potrebujeme!

*Ďakujeme za rozhovor a
prajeme krásne Veľkonočné
Sviatky!*

Veľkonočné obdobie patrí do slávnostnej polovice roka. Začína sa pôstnou dobou, pamiatkou utrpenia Pána Ježiša Krista. Toto pôstne obdobie pozostáva zo šiestich pôstnych nediel. Piata pôstna nedeľa je Smrtná a šiesta je Kvetná. Za nimi nasleduje tichý týždeň, v ktorom je Zelený štvrtok, Veľký Piatok, Biela sobota. Veľkonočná nedeľa a Veľkonočný pondelok sú pamiatkou zmŕtvychvstania Pána Ježiša Krista.

Do veľkonočného obdobia patrí ešte 5 nediel po Veľkej noci, Svätodušné obdobie. Počas smrtnej, kvetnej nedele a veľkého piatku mávame vtedy pašiové služby Božie. Pašie znamenajú „pasio Christi“, utrpenie Pána Ježiša Krista, o ktorom podávajú správu evanjeliá. Pašie majú vysloviť význam, zmysel, cieľ Kristovho utrpenia. Božie zasľúbenia sa naplnili v Ježišovi Kristovi.

V Smrtnú nedeľu – predpašiová nedeľa čítame texty Starej zmluvy. Toto nás privedie k textom novozmluvným, podávajúcim správu o naplnení toho, čo Kristus hovoril emauským učeníkom po vzkriesení. Kvetná nedeľa – pašiová nedeľa, pripomína slávnostný vstup Pána Ježiša do Jeruzalema. Vyčistenie chrámu, modlitba v Getsemane, hodina zajatia, Judášova zrada, Ježiš pred Pilátom.

Zelený štvrtok – je pamiatkou ustanovenia Večere Pánovej, poslednej večere Pána Ježiša Krista s učeníkmi.

Veľký Piatok – deň utrpenia, ukrižovania a smrti Pána Ježiša Krista.

Biela Sobota – deň tichého hrobového odpočinku. Veľkonočná nedeľa a Veľkonočný pondelok sú pamiatkou zmŕtvychvstania Pána Ježiša Krista.

Paradox našich čias

Dnes máme väčšie domy, no menšie rodiny
viac vymožeností, ale menej času
viac vedomostí, ale menej súdnosti
máme viac odborníkov, ale aj viac problémov.
Utrácame až príliš bezstarostne.
Smežeme sa primálo.
Jazdíme prirýchlo.
Pohneváme sa priskoro.
Udobrujeme oneskorene.
Čítame príliš málo.
Televíziu sledujeme nekriticky dlho.
A modlíme sa zriedka.
Znásobili sme naše majetky,
ale zredukovali vlastné hodnoty.
Rozprávame priveľa, milujeme primálo;
no a klamať sme si už bezstarostne zvykli.
Učíme sa ako zarábať na živobytie,
ale nie ako žiť.

Pridali sme roky životu, ale nie život rokom.
Máme vyššie budovy, ale nižšie charaktery,
širšie diaľnice, ale užšie obzory,
míňame viac, no máme menej.
Kupujeme viac, tešíme sa z toho menej.
Cestujeme na Mesiac a späť,
ale máme problém prejsť cez ulicu navštíviť susedov.
Dobýjame vonkajší vesmír, ale vnútorný svet zanedbávame.
Rozbili sme atóm, ale nie naše predsudky.
Naučili sme sa ponáhľať sa, ale nie čakať.

Paradox našich čias

Vytvorili sme viac počítačov pre viac informácií
a aby sme vytvorili viac kópií
ale máme menej komunikácie.
Máme vyššiu kvantitu, ale nižšiu kvalitu.
Žijeme v čase rýchleho stravovania a pomalého trávenia,
vysokých mužov a nízkych charaktarov.
Viac voľného času, no menej zábavy...
Viac druhov jedla... ale menej výživy.
Dva platy... ale viac rozvodov.
Krajšie domy... ale neúplné rodiny.
Preto navrhujem, že tak ako dnes,
nenechávaj nič na zvláštnu príležitosť,
pretože každý deň, ktorý žiješ, je zvláštnou príležitosťou.
Vyhľadávaj vedomosti, čítaj viac,
sed' na verande a obdivuj výhľad bez toho,
aby si venoval pozornosť svojim potrebám.
Tráv viac času s rodinou a priateľmi,
jedz obľúbené jedlá a navštevuj miesta, ktoré máš rád.
Život je reťaz radostných momentov,
nie je len o prežití.
Používaj svoje krištáľové poháre, nešetri svojou najlepšou voňavkou
a použi ju zakaždým, kedy cítiš, že chceš.
Odstráň zo svojho slovníka frázy ako „niekedy inokedy“ a „nabudúce“
Napíš ten list, ktorý si chcel napísať
„niekedy inokedy“.
Povedz svojej rodine a priateľom, ako veľmi ich máš rád.
Neodkladaj nič, čo vnáša smiech a radosť do tvojho života.
Každý deň, každá hodina, každá minúta je výnimočná
a ty nevieš, či nebude tvoja posledná...
(Prebrané z internetu)